

Kina-Missionstidningen

Sinims Land

Utgifvare

Kom. för Sv. Missionen i Kina.

Redigeras af
ERIK POLKE och
EMMA BECKOW.

Expedition:

Drottninggatan 55.

Telegramadress:

»Sinim», Stockholm.

Telefon:

Riks. 44 59. Allm. 224 73.

Innehåll: De heliga skickliga att göra tjänst. — Brefafdelningen. — Tacksägelscämnen. — Till Kina. — Svensk Missionstidskrift. — Litteraturanmälan. — Redovisning.

De heliga skickliga att göra tjänst*.

I.

På Allhelgonasöndag bruka vi gärna i våra tankar sysselsätta oss med helgonen, huru de blifvit helgon och huru de nu ha det i den andra världen. Vi önska dock denna stund hellre erinra oss den nåd, Gud bevisar sina heliga här på jorden, en nåd som icke blott består i den salighet, som de äga, utan ock i den *missionsuppgift* de äro kallade att utföra. Vi utgå därför från Pauli ord i Ef. 4: 11—13, enl. prof. Myhrbergs öfvers.:

”Och han har ock gifvit några till att vara apostlar, andra till att vara profeter, andra till att vara evangelister, andra till att vara herdar och lärare för att göra de heliga skickliga till att göra tjänst för uppbyggande af Kristi kropp, till dess vi alla komma till enheten af Guds Sons tro och kunskap.”

Den himlafarne Frälsaren har, säges det, gifvit några till att vara apostlar och profeter. Det var under den första kristna tiden. Men han har ock gifvit evangelister, herdar och lärare under alla tider. Och det märkliga är, att syftmålet med dessa gåfvor till församlingen säges vara, att *de heliga skola blifva skickliga till att göra tjänst*. Nog står det klart för oss, att ämbetsinnehafvarne måste vara skickliga i utöfvandet af *sin* tjänst. Men det har måhända ej riktigt gått in i det allmänna kristliga med-

vetandet, att ändamålet med de olika ämbetena är att göra oss öfriga, såsom medlemmar af Kristi församling, skickliga att i vår ordning göra tjänst. Herdar och lärare ha att bibringa kristlig kunskap, erbjuda erforderlig ledning samt meddela andlig uppbyggelse. Men allt detta måste mynna ut i ett direkt praktiskt resultat, som är, att de som blifvit betjänade må visa sig skickliga att tjäna andra.

För att åskådliggöra detta må här framdragas ett historiskt exempel på både ett oskickligt helgon på olydnadens väg och ett skickligt helgon på lyd- nadens väg, och detta exempel är profeten Jona.

Ett oskickligt helgon på olydnadens väg.

Vi skulle väl icke behöfva gå så långt tillbaka i tiden som till Jona för att finna ett belysande exempel. Onyttiga ”helgon” träffa vi alltför lätt på närmare håll, troligtvis ofelbart om vi knacka på vår egen dörr. Men det historiska exemplet hjälper oss dock att igenkänna oss själva.

Vi minnas, att Gud kom till profeten med en tydlig och klar missionskallelse. Det heter: ”Och Herrens ord kom till Jona, Amittais son; han sade: Stå upp och begif dig till Nineve, den stora staden, och predika för den, ty deras ondska har kommit upp inför mitt ansikte”. Jona utöfvade sin längsta och viktigaste profetverksamhet i Israel, det norra riket, under Jerobeam II regeringstid. Vi läsa om denna hans verksamhet i 2 Kon. 14 kap. Men förutom denna sin uppgift att tjäna Herren och förkunna hans sanning för Israels folk fick Jona ett

* Föredrag af rektor Joh. Rinman, Allhelgonasöndag, i Betesda kyrkan vid S. M. K:s höstmöte 1915.

uppdrag, som ingen annan profet hade fått före honom och heller ingen annan fick efter honom. Han fick nämligen i uppdrag att personligen begifva sig till den stora, hedniska staden Nineve och där förkunna synd, rättfärdighet och dom. Det är sant, att Nahum en tid därefter hade att förkunna tillintetgörrelsens dom öfver Nineve. Men denna dom förkunnade han icke på ort och ställe utan medels budskickning till Nineve. Jona skulle däremot personligen infinna sig i den väldiga, myllrande hedniska staden, så full af synd och ogudaktighet.

Nåväl, Jona får nu uppdraget att stå upp och gå till Nineve. Men detta uppdrag tiltalar honom icke, närmast kanske af patriotiska skäl. Jag ingår icke närmare på af hvilka skäl Jona menade sig hafva rätt att vägra Herren lydnad. Vi fästa oss blott vid att han *vägrade lyda*. Det heter visserligen i nästa vers, att han "stod upp" men, tillägges det, "för att *fly* till Tarsus". Han står upp men icke för att gå till Nineve utan för att begifva sig af i alldeles motsatt riktning. Här se vi honom inne på olydnadens väg. Jag är öfvertygad om, att Jona under den tid, som närmast följde, var ett helgon d. v. s. en Herrens utvalde. I hjärtegrunden hos honom fanns det helt visst sanning och ärlighet. Vi förstå det däraf, att när han kommer ned i "dödsrikets buk", som han själf säger, han då ropar ur djupet af sin själ och beder, såsom endast den kan göra, som är uppriktig och ärlig. Men icke förty är Jona i sin egenvilja en bild af ett onyttigt helgon, ett helgon stadt på olydnadens väg.

På denna sin väg kommer han till Jaffa. Hur skall det där gå? Jo, verkligen, där ligger en skuta färdig att afsegla till Tarsus! Det är just dit han tänkt sig. Förhållandena äro således gynnsamma, och han stiger ombord och är nu ute till hafs. Det är anmärkningsvärdt, att yttre förhållanden icke så sällan kunna vara gynnsamma, när man är stadd på olydnadens väg. Det är nämligen icke alltid sagdt, att den öppnade vägen är den rätta vägen. Nej, ingalunda.

Jag vill emellertid åter påminna om, att *Herrens ord* hade kommit med en tydlig och klar kallelse till Jona att såsom ett Herrens vittne förkunna hans sanning bland hedningarna. Men märk, att *Herrens Ande* hade icke fått makt med Jona, och därför blef icke kallelsen åtlydd. Det är af yttersta vikt, att hvarje gång, vi läsa eller höra Guds lefvande ord, detta ord får komma till oss *personligen*. Men vi få icke glömma, huru viktigt det är, att jämte Herrens ord *Herrens Ande* också kommer till oss och lägger beslag på oss för att taga oss till

fånga under Kristi lydnad. Eljest kan Herrens ord komma till oss huru många gånger som helst med den mest öfvertygande kraft, men det åstadkommer ingen förändring hos oss. Allt blir vid det gamla, om vi icke jämte Herrens ord mottaga Herrens Helige Ande, som böjer oss till lydnad under ordet.

Följden af Jona olydnad känna vi väl till. Vi minnas huru han låg där på botten af skutan, försänkt i en tung sömn, huru han så upptäcktes såsom orsaken till den öfverhängande faran, huru ett samtal utspinner sig mellan honom och sjömännen, och huru dessa göra allt för att rädda både skutan och sina lif och äfven Jona, men huru de misslyckas, och huru Jona slutligen såsom orsaken till faran kastas i hafvet och detta då afstår från sin vrede.

Men nu griper Herren in och räddar Jona. Han "beställer", som det heter i den gamla öfversättningen, en stor fisk. Herren hade beställt stormen, som åstadkom sjögången och försatt honom i lifsfara. Nu beställer han en stor fisk, som tager reda på den onyttige gudstjänaren. Och så räddas Jona genom Herrens ingripande och genom ett underverk.

I allt detta ligger nu en mycket allvarlig varning för oss. Vi kunna vara ärliga i vårt inre och i det stora hela mena oss stå i ett rätt förhållande till Gud. Men just när det gäller som mest och Herren vill anförtro oss något sitt ärende, svika vi honom. Vi uteslutas icke därmed ur helgonens skara. Vi få fortfarande räknas bland hans utvalda. Men vi ha svikit honom och visat oss vara onyttiga i hans tjänst. Vi räkna oss såsom Guds tjänare och tjänarinnor, men vi gå vår egen väg i stället för Guds.

Är det icke förödmjukande att tänka på, huru detta har upprepats i vårt lif gång på gång? Vi ha visserligen icke blifvit kastade i hafvet i bokstaflig mening och uppslukade af en stor fisk för att sedan uppkastas på det torra; men vi ha dock haft erfarenheter, som i mångt och mycket påmint om Jona. Vi ha varit i djupen, och ur djupen ha vi ropat till Herren. Vi ha kommit ned i dessa djup för vår olydnads, onyttighets och oskicklighets skull.

Ett skickligt helgon på lydnadens väg.

Men låt oss nu gifva akt på Jona och den bild, han företer i den senare delen af sin märkliga historia. Här blir han för oss bilden af ett skickligt, nyttigt helgon på lydnadens väg. Jag vill icke härmed ha sagt, att Jona nu är hjälpt från all sin inneboende synd och brist, att han med ens blifvit full-

komlig. Fortsättningen visar att så icke var fallet. Men vi ha dock i det tredje kapitlet af Jona bok en bild af honom, så olik den förra, att vi här kunna tala om en lydnadens väg och om Jona i viss mån skicklig till att göra tjänst.

Det heter där, att Herrens ord kom för andra gången till Jona. Han sade: "Stå upp och begif dig till Nineve, den stora staden, och predika för den, hvad jag skall tala till dig." "Då", heter det, "stod Jona upp och begaf sig till Nineve, såsom Herren hade sagt".

Innan vi gå vidare, vilja vi påminna om, att Jona räddning var ett väldigt minnesmärke öfver Guds barmhärtighet mot sitt olydiga, onyttiga barn. Är det icke underbart, att detta minnesmärke reser sig i Guds ord ibland oss ännu i dag? Det är, som om Herren därigenom velat säga oss, när vi komma i nöd för vår olydnads och oskicklighets skull, att vi icke skola förtvifla utan geuom detta exempel taga till oss den hjälp och det hopp vi behöfva. Gud, all nåds Gud och all barmhärtighets Fader, är densamme ännu i dag. "Den Gud, som var på Jona tid, är likadan i dag, ja, likadan i dag", såsom det heter i en liten enkel sång.

Herren Jesus har dessutom själf lärt oss att se i Jona en förebild till sin död, begrafning, nedstigning i dödsriket och till sin lekamliga uppståndelse. "Ty", säger han, "liksom Jona var tre dagar och tre nätter i den stora fiskens buk, så skall människosouen vara tre dagar och tre nätter i jordens sköte". Denna jämförelse mellan Jona och Kristus brukade de gamla uttrycka så: "Kristus blef död och begrafven och steg ned i dödsrikets mörka djup för att stilla den storm, som våra synder hade vållat, och så steg han på tredje dagen upp igen ur djupet. Han uppstod från de döda för att bättring och syndernas förlåtelse i hans namn skulle varda predikade för alla folk." Icke blott för nineviterna, icke heller blott för judar och samariter utan för *alla* folk in- till jordens ända.

Brefafdelningen

Puchow i nov. 1915.

Den 15:e sisl. okt. samlades de troende till sitt sedvanliga stora *höstmöte*. Broder Tjäder och syskonen Svenssons hade hörsammat församlingens inbjudning och voro äfven med. Många olika möten höllos från fredag kväll till måndag morgon. Ofvan-

nämnda bröder jämte våra egna och en förr här anställd evangelist, som numer utför ett välsignadt arbete i Tungkwän, framburo därunder rikligt nytt och gammalt. Ämnen för predikan voro: Ps. 23: 3—5; Bönen; Guds Lamm; Jesus på berget uppenbarande sin härlighet för sina lärjungar före sin död; "Se jag kommer snart"; Löpandet på vädjobanan m. fl.

Evangelisten Tsaos vittnesbörd vid penningesamlingen var särdeles kraftigt. Han sade bl. a.: "Vi skola nu efter många års väntan och bön bygga ett nytt kapell. Hvem skall åstadkomma detta? Skall det näst Gud bli vi, som sedan skola ha glädje och nytta däraf, eller våra outtröttliga vänner i Sverige, hvilka aldrig ens få se det? Jag förstår icke, huru vi med godt samvete kunna sitta här inne möte efter möte och må godt, medan vi se skaror, som strömma till för att höra, af brist på utrymme stå utanför, om kvällarna i mörker och köld, om middagarna i stekande solhetta. Nu skall ett nytt hus byggas, stort och trefligt, men — *ännu fattas mycket pengar. Om inte vi gifva dessa, så komma de ändå — men vi bli utan välsignelsen* (d. v. s. af gifvandet). Detta är nämligen som att sätta in medel i ett företag, som lämnar stor ränta. Det är *nåd, bara nåd*, att *vi få* vara med om detta tempels fullbordande till Herrens ära. Den som därför nu gifver *litet* i förhållande till sin förmåga, han *undandrager sig välsignelse*. Tänk, om våra barn en gång fråga oss: "Far, hur mycket ha *vi* med i detta tempelbygge?" Hvad vi då skola svara dem, beror på oss i kväll. Hvem gifver 10 täl?" "Jag ger 11", förklarade den ene evangelisten. "Jag ger 12", utbrast en annan man. Sedan tecknade sig hans son för 2 och en liten sondotter, som går här i skolan, för 0,30. "Jag ger 10", förklarade den andre evangelisten. Sedan gaf hans hustru 2, den stora dottern 1 och den lilla 0,30 (båda gå de i skolan här). Småningom gick summan ned till 1 täl och därunder, och nu kommo svaren i raskare slag. Våra tjänare tecknade sig för en månads lön, en t. o. m. för två och en half månads. Hela summan uppgick till täl 160 = 400 kronor. Dessutom insamlades medel till några månaders underhåll för en predikant, som tillsammans med en af evangelisterna skulle öppna en tillfällig utstation med evangelisationsarbete i en köping, där uuder flera år gjorts besök men ännu inga regelbundna gudstjänster anordnats.

Som församlingsmedlemmar antogos 11 personer, af dem 4 skolflickor. Dopet förrättades tidigt på söndags morgonen i en liten insjö utanför staden.

Vid mötet beslöts äfven, att på nyåret en liten gosskola skulle börjas, om missionen ville förse med lärare. Öfriga utgifter skulle församlingen ikläda sig. Lokalerna äro hvarken lämpliga eller tillräckliga, men vi få ej längre låta dessa svårigheter hindra utförandet af en så viktig, ja, nödvändig sak till fromma för denna nu rätt stora församling.

Vidare valdes församlingsråd, kassörer och upp- bördsmän för nytt år. Frågan om tillsättande af diakoner uppsköts till nästa möte för att under bön om Herrens ledning bättre förberedas.

Efter mötet hölls en half månads bibelkurs för kvinnor, då Gud fick välsigna och uppmuntra de flesta af dessa så väl som deras lärarinnor. Den ena bibelkvinnan, som underhålles genom gåfvoauktionsmedel från Kronobäck, är f. n. ute på en tids bybesök tillsammans med en kvinna, som underhålles af härvarande skolas syförening. (Den andra bibelkvinnan har ingen underhållare).

Flera bröder äro ute och predika på marknader. Deras mat bekostas af söndagskollektorna. Församlingen har i stadens affärscentrum hyrt och reparerat en liten till gatukapell lämplig lokal. Vi hoppas där få predika under vinteraftnarna för affärsmän och andra, som ej komma hit till oss.

Af fullaste hjärta tacka vi Herren för de troendes hjälp på många sätt. Mycket mer skulle de dock kunna föra verket framåt. Dithän måste de dock liksom vi alla drifvas af Herren Gud själf. Huru bedja vi ej om och längta efter ett den Helige Andes utgjutande i allt rikare mått!

För närvarande ligga vi i underhandling om inköp af en till oss gränsande obebyggd tomt. Den är dubbelt så stor och lämpligare för det nya kapellet, än den vi redan äga och förut ämnat för detta ändamål. Den skulle nu komma skolan väl till pass. Som den nya äges af ett tempel, är det dock så många om och men i vägen, att vi ibland nästan gifvit upp hoppet om att få taga den i besittning. Erforderligt material för byggnaden är i det närmaste inköpt, men därmed äro också de tillgängliga byggnadsmedlen så godt som slut. Församlingen torde i ett för allt kunna bidra med omkring 500 täl = 1,250 kr. Det blir ändå godt tillfälle för "våra outtröttliga vänner i Sverige att", som Tsao sade, "få vara med".

Sista söndagen i oktober hade jag den stora glädjen att få delta i Tungchow församlings halfårsmöte. Flera af våra missionärer hafva där under många år bedit och arbetat men rönt ringa framgång och mycket motstånd, särskildt hvad staden beträffar. Nu ser det dock ut, som vore tiden inne för välsignelse och framgång äfven där.

Som väl andra skrifa om mötet, vill jag endast nämna, att många hundra människor på fredags- och lördagskvällen fingo höra frälsningen i Kristus predikas under förevisning af bilder ur Jesu lif till lat. mag. Då vi skulle börja därmed första kvällen i kapellet, upptäckte vi med häpnad, att ramen för bilderna af förbiseende ej skickats med, då apparaten lånats. Hur skola vi bära oss åt? Hvad taga oss till? Gården packad af folk, som otåligt tränger på och vill in. Tänd lamporna och predika! föreslog någon. Ja, men det blir en misräkning för de flesta. Och hur skola vi förklara och försvara, att vi ej sett efter detta i tid? Ljöd det på svenska. Vår praktiske broder Svensson kunde emellertid ej genom detta bringas i förlägenhet. Ett hål var snart skuret i en tjock pappskifva; ett stöd sattes under, och på sidorna om hålet spikades ribbor fast lagom för att få in en plåt innanför, och så var saken afhjälpt. Visserligen kunde inte plåtarna som vanligt skjutas in utan släpptes ned uppifrån och fiskades sedan upp med en krok, men detta hindrade ej, att

allt gick, som om det skulle så vara. Nästa kväll hölls mötet på den rymliga framgården, och då gick besökarnas antal helt visst upp till halfva tusendet. Vi gladdes mycket och prisade Gud, att så många kommo i tillfälle att höra.

I år har det varit en ovanligt sen och mild höst. Ännu i midten af nov. har det ingen kyla varit, och hvetet ser ut, som vore det fram på våren.

Oroligheter, öfverfall och rån höra dock nästan till ordningen för dagen, ej sällan med förlust af människolif. Banditerna, som hålla ihop i flockar, äro för det mesta afskedade soldater, som tagit plundring till sitt lefvebröd. På e. m. samma dag vi farit öfver floden till Tungchow, plundrades nio fraktvagnar, just som de kommit från färjorna. Här-omkvällen kom en ung man hit, som natten förut vid ett öfverfall i sin by under själf försvar fått omkr. 20 skott- och knifsår och nu ville ha en kula uttagen ur armen. Att säga ifrån sig sådant, hjälper icke; de tro, att en utländing kan göra hvad som helst. Operationen företogs och det med en rakknif i brist på annat, och kulan — en bit stål nära på en cm. i fyrkant — uttogs.

Begärdt tillstånd att få predika i fängelset har jag hört komma att beviljas. Mätte Herren välsigna oss, så att denna vinter blir rik icke bara på arbete utan ock på frukt, frukt för evigheten!

G. V. Wester.

* * *

Tungchow den 13 nov. 1915.

"Se, jag bådard eder stor glädje! — Frälsaren Jesus Kristus."

Kära vänner!

Frid!

Förlåt, att det blir ett gemensamt bref, men jag hinner ej skrifa till hvar och en enskildt. Jag har varit så upptagen, allt se'n vi kommo ned från berget första dagarna i sept. Sjuka komma hvarje dag. Bibelkursen, som syster Johanne Olsson hade, är nu längese'n öfver, och vi ha ock haft vårt höstmöte. Innan jag nämner något om detta, vill jag berätta om ett bybesök.

Jag var, som sagdt, öfverhopad med arbete hemma men tyckte det skulle vara godt att komma ut litet, och så slet jag mig lös från hushåll och sjuka och följde med Nils på en liten tur.

Först reste vi till Pan's by. Där har jag ej förr varit. Vi ha 3 troende där: Pan och hans hustru och så en gammal man, som döpts nu i höst. På vägen dit rastade vi i en by 2 sv. mil härifrån, där vi ha 3 troende: 1 kvinna och hennes son, som går i skolan här, samt en man, som nyligen blifvit döpt. Det var riktigt roligt få träffa samman med dessa vänner. Mycket folk samlades ock öfverallt. Hos Pans stannade vi öfver natten. Men o, hvad det var kallt i hans gaturum! Det var ju heller ej att undra öfver, då det fattades nära två meter på väggen, som skilde stallet och gästrummet åt. Vi

sofvo dock godt, ty vi bredde på oss regnkappor, rockar och allt, hvad vi kunde få tag i af våra medhafda klädesplagg.

Följande dag, lördagen, styrdes kosan till Chao I hsien, vår nyöppnade utstation. Där stannade vi öfver söndagen och reste hem först på måndags e. m. Vi hade fullt hus på söndagen. Lokalen är mycket olämplig, men det var den enda, vi kunde få i våras. Nu utbudas flera åt oss. Det finns ingen plats för kvinnor i den nuvarande lokalen. När jag var där, kunde de dock komma, och vi sutto under mötet bakom kapellet inne på den lilla, lilla gården, som väl ej är fullt ett par meter bred och ca 5 och en half meter lång. Där kunde vi tydligt höra hvarje ord, ehuru vi ej kunde se predikanten.

På söndags eftermiddagen gjorde jag och Edna husbesök. Jag var inbjuden till flera hem, ehuru det var första gången en utländsk kvinna besökte denna plats. O, så många kvinnor, vakna, intelligenta kvinnor, som gärna lyssnade till evangelium! De visste ock, som de sade, att jag kunde bota sjuka, och så blef det ett rådfrågande för många krämpor.

Jag hoppas snart kunna sända ett par bibelkvinnor till denna plats. Tror säkert, att de bli mottagna i något af de hem, jag besökte. Vi ha redan haft uppmuntringar från arbetet bland männen där. I höstas fingo vi döpa en snäll ung man därifrån, och f. n. ha vi där ett par tre sökare. Säkert skulle ett liknande resultat vinnas bland kvinnorna, om någon kunde verka bland dem en tid. Pris ske Gud, arbetet är ej fåfängt.

Nu har opieasyl öppnats i Chiao I hsien. Äfven här ha vi ett par patienter. Jag mottog 2 kvinnor till afvänjning häromdagen. De ha båda stort opieakraf. Måtte de bli frälsta, medan de äro här! Bibelkvinnorna äro ute i byarna utanför Tungchowfu. Vi hoppas, att de i höst skola kunna besöka rätt många byar. Jag har måst anställa en annan kvinna för att vara i gästrummet i fru langs ställe denna tid, ty sjuka komma beständigt.

Nu litet om vårt höstmöte här. Vi hade ett så välsignadt möte. I tre dagar voro vi samlade. Mycket folk och stillhet under ordets förkunnande. Herr V. Wester var här och hjälpte till med mötet, och så hade vi äfven Olssons här. De ha ju flyttat hit, för att, då vi resa hem, kunna öfvertaga arbetet. F. n. äro de för en månad i Pucheng för att hjälpa broder Linder i predikoverksamheten. Två kvällar hade vi laterna magisaförevisning. O, så mycket folk, som kom! T. o. m. kvinnor från staden hade trots den sena timmen på dagen vågat sig ut. De kommo i procession med lyktor och ljus. Andra kvällen, då vi voro ute på skolgården, voro säkert 900—1,000 personer närvarande. De fingo så att säga både höra och se evangelium, Guds kraft till frälsning för hvar och en som tror.

Tretton personer döptes, bland dem tre kvinnor. Två till skulle ha döpts men blefvo förhindrade att komma. Offervilligheten var under mötet stor. Och nu senare har i Tungkwan af sådana, som inte kunde närvara vid stormötet, en insamling gjorts, så att

hela beloppet uppgår till 99,000 kash, däraf cirka 5,000 tillfalla predikoverksamheten. Något liknande har aldrig förekommit i Tungchow. Herren vare pris och ära! Församlingsmedlemmarna voro ock så glada. Vi hade ett riktigt tacksägelsemöte. En högtidsstund blef det äfven för hvar och en af oss kring Herrens bord den sista kvällen af vår samvaro.

Predikoverksamheten har redan börjat i distriktet. Inte är det något storslaget, ty tältet är litet och predikokrafterna få och ringa, men Gud kan ju välsigna det lilla så väl som det stora. Nils har tillsammans med ett par bröder varit ute med tältet i köpingen Chiang peh, och de hade mycket folk där, särskildt en dag, då det var marknad. Nu ha de kinesiska bröderna fortsatt till en annan plats. Nils måste i dag ge sig af till Tungkwan. Han hoppas därifrån få en predikant till för tältverksamheten. Denne skall församlingen underhålla. När Nils kommer åter, reser han väl ut igen och hjälper bröderna. Så skall tältet flyttas från plats till plats. Så utsås säden vid alla vatten, och att frukt icke uteblir, det ha vi fått se. Tack för förbön! Den har varit oss till stor välsignelse och hjälp.

Tiden går fort, och snart är tiden för vårt uppbrott inne. I medlet af april hoppas vi, v. Gud, få "lyfta ankar". Vi äro glada att kunna öfverlämna arbetet åt syskonen Olssons under så lyckliga omständigheter. Bedjen för dem, att det verk, Gud påbörjat här, må fortgå och alltmer tillväxa till glädje för dem och ära för Guds rike!

Arma folk här i Shensi! Rövvarna äro mycket svåra häromkring. Vi ha dessa dagar väntat på syster Svea Vibell, som skulle flytta till Pucheng. Efter att flera dagar ha väntat förgäfvets fingo vi i dag underrättelse, att på grund af rövvarnas framfart och Chao I hsien-mandarinens flykt till Tungkwan vagnar ej kunnat fås, och att de för öfrigt ansett det bäst att vänta, tills det blefve något lugnare.

Jag måste nu sluta med de hjärtligaste hälsningar från oss alla.

I Herren tillgifna
Olga Svensson.

* * *

Utdrag ur ett enskildt bref.

Fru Hilma Tjäder skrifver den 20 okt.:

I går var det jämt 20 år sedan jag flyttade hit. Min man hade varit här och reparerat en tid förut. Tänk, hela 20 år, sedan denna missionsstation öppnades! Och frukten? Gud gifve, att det inte är bara löf! Just nu har en dopklass börjat; tre män deltaga. Vi bida efter en andeutgjutelse. De sista dagarna ha stora teaterföreställningar gifvits nära intill missionsstationen, och tusentals ha besökt dem. Jag känner en viss afund, då jag ser dessa skaror och ville ha dem till oss i stället. När skall fiendens inakt varda om intet? Jag ville se hela staden vid Jesu fötter.

Härom dagen blef jag litet uppmuntrad genom att kocken i skolan utan någon uppmaning berättade för mig sin omvändelsehistoria. Han hade just slutat göra reda för sina uppköp, då han tog till orda och sade, att han blifvit väckt på en marknad för ett par år sedan. Han hade gått dit för att köpa nya pappersgudar, rökelse, raketer m. m. för nyåret. Diakonen Liu i Ruicheng var också där och predikade för folket. Han sade, att afgudarna voro falska och uppmanade folket att tro på den sanne Guden. Vår vän, kocken, trodde genast hvad han hörde och gick hem utan att köpa ofvannämnda saker. När den yngre brodern kom hem på nyårsaftonen och såg, att inga gudar voro uppsatta, blef han uppbragt, gick i hemlighet ut och anskaffade sådana och klistrade upp i hemmet. Men den äldre brodern ref ned dem igen. Då sade hans närmaste, att han var sinnesrubbad, att han sålt sig åt utlänningarna o. dyl. Men han svarade, att han aldrig sett någon utlänning, och att han hade öfverlämnat sig åt himmelens Gud. I 3:e mån. gick han till Ruicheng för att få vara med på "li-paj", de kristnas möten. Men när han kom, var mötet redan slut. Han blef ledsen, ty han hade gått nära 1½ sv. mil för att se, huru denne Guden skulle tillbedjas, om man skulle bränna rökelse o. s. v. Evangelisten bad honom komma tidigare nästa söndag, och följande Herrens dag var han tillstädes i rätt tid. Sedan reste han till Chiechow, vår stad, i 4:e mån. under den stora värmarknaden, för att sälja ett slags stora kvastar att sopa gårdar med. Nu fick han höra mycket Guds ord både i tältet och kapellet. Emellertid misslyckades hans handel. Han måste sälja sin vara för underpris och förlorade, jag tror omkr. 200 kr. Då han kom hem, blefvo hans-hustru och bröder mycket förtretade öfver förlusten och sade: "Du säger, att det är bra att tro på Gud, och så förlorar du t. o. m. kapitalet." Snart därefter dog hans ende son, ett halft år gammal, sedan familjens ko och därpå äsnan. För hvarje ny motgång blefvo hans anhöriga allt hätskare och påstodo, att alltsammans var straff, emedan han öfvergifvit sina faders gudar och följde efter utlänningarna. De fordrade, att han skulle upphöra att tro på den nya läran, eller ock att hemmet skulle delas. Men han ville ej någotdera. I stället förklarade han sig villig att flytta från hemmet och förtjäna sitt uppehälle på annat håll och dessutom lämna 8 täl eller 20 kr. till hjälp åt de sina pr år.

Han har nu sedan höstterminens början varit kock i vår gosskola. I våras döptes han i Ruicheng. Han är en *bedjare* och uppmanade mig att bedja för hans familj.

Ibland ser det så omöjligt ut, att *en enda* själ skall kunna räddas, och därför är det mycket uppmuntrande att höra, huru någon tror *genast*.

Bedjen för missionärerna! Skrifven till missionärerna!

Tacksägelseämnen:

De goda underrättelser, som ingått ang. fru Bergs tillfrisknande.

Att Herren gifvit erforderliga medel till våra syskons utresa.

Till Kina

afreste torsdagen den 13 dis på aftonen missionär och fru *Rikard Andersson* med sina två barn, Nils och Elsa, samt missionär *Martin Lindén*, den sistnämnde för första gången. En syster till fru Andersson, sjuksköterskan *Gunhild Engström*, reste också med för att omkring ett år vistas hos sina anhöriga i Kina.

På de bedjande missionvännernas hjärtan lägga vi nu dessa älskade syskon. *Herren välsigne och bevara dem och låte sitt ansikte lysa öfver dem!*

Svensk Missionstidskrift.

Vi tillåta oss härmed fästa uppmärksamheten på en missionspublikation, som tyvärr är ganska litet känd bland missionens vänner men som borde äga en vidsträckt spridning.

Svensk Missionstidskrift är icke en missionstidning i vanlig mening utan behandlar på kristlig, vetenskaplig grund de stora missionsproblemen. Som den innehåller de mest sakrika uppsatser i olika till missionens hörande ämnen, kunna vi icke nog varmt rekommendera den till en hvar, som vill förvärfva sig verklig och grundlig missionskunskap.

Tidskriften, som från och med detta år begynner sin fjärde årgång, utkommer med 6 48-sidiga häften om året och kostar på posten och i bokhandeln 3 kr.

Rekvirerad direkt från redaktionen i Uppsala kostar den endast 2: 50, om nämligen minst 5 ex. tagas under samma adress.

Publikationen har till hufvudredaktör professor *Ad. Kolmodin* och räknar såsom medarbetare vårt lands förnämsta missionskännare inom olika missionsorganisationer.

Litteraturanmälan.

Varde ljus. Illustrerad missionskalender för 1915. Red. af *Johs Lindgren*. Ev. Fosterlandsstift. förlag. Stockholm. Pris: kart. 1: 25.

Hvart bär utvecklingen hän? Af *Ad. Kolmodin*. Pris: 25 öre. L. Nordblads bokh. Uppsala.

Petrus. Ett bibelstudium af *Karl Fries*. Pris: 30 öre. Förbundet mellan Sveriges K. F. U. M.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

Redovisning

för influtna gåfvor till Barnens Hem, Dufbo, under sista halfåret 1915.

Sept. En fiskkittel, 5 konivar, hafregryn från E. & M. T., Tranås; en låda äpplen fr. H—m, Visingsö; en låda äpplen fr. bröderna L., Knmla.

Okt. Lingon fr. A. & E. K., Björköby; torkad frukt fr. H—m, Visingsö.

Nov. Nötter, äpplen och julgäfvor fr. skolbarnen i Källunge, Gotland, gm A. B.

Dec. En låda torkad frukt, gryn, potatismjöl m. m. fr. O. Å., Askeby; 5 kr. till julgäfvor fr. fru B., Skellefteå; julgäfvor fr. herr & fru G. d:o; kakor till jul fr. herr & fru L. d:o; julgäfvor fr. M. W.; till julgotter fr. T., Kristiania; en låda frukt fr. A. S., Nynäs; ost, potatismjöl och smör fr. fru A., Björköby; ostar, potatismjöl, ägg, korv och smör fr. »Vänner i Björkeryd» gm A. K.; en tupp fr. lilla Magda L., Björköby; kött fr. A. och K. L—st, Björköby; 5 kr. fr. herr S—n, Göteborg; »Vänner i Mariestad» till julklappar 20 kr.; en låda papper och kuvert fr. S. J., Örebro; en låda russin och valnötter fr. M. Ö., Sthlm; diverse specier fr. J. S. och Syföreningen i Malmö; godsaker till julen fr. K. och B. F., Sthlm; en taffla i ram fr. d:o; julgäfvor fr. S. N. & E. L., Skellefteå; »Vårdagars» fr. O. v. F., Sthlm; gardiner fr. S. S., Skärstad.

Guð välsigne hvarje gifvare; ett innerligt tack för alla kärleks-gäfvor!

M. Folke.

Gåfvor In natura till Robertslund.

En ost, en ostkaka och smör från S. G., Nässjö; två tjog ägg från fru K. W., Lidingsö; 1 låda äpplen från J. U., Vernamo; 5 tjog ägg från F. M., Glemmingebro; medvurst från J. U., Vernamo; julost från vännen i Björkeryd; renstek från A. och S. J., Luleå; kaffe och kakao från J. S., Malmö; jutfisk från M. och D. J., Dufbo; »söndagskakor» från H. L., Ösby.

För hvarje kärlekens gåfva ett innerligt tack!

Inez Bölling.

Redovisning

för medel influtna till »Svenska Missionen i Kina» under december månad 1915.

Allmänna missionsmedel.

No	Kr. Ö.
1,511. Sjötorps mfg till O. Carléns underh.	25: —
1,512. Björnö Jungfrufören. till M. Hultkrantz' underh.	50: —
1,514. Auktionsmedel från L. Ullevi, Örborga	100: —
1,515. P. N., Gräsbo	10: —
1,516. H. T., Bjursås, sparb.-medel	5: —
1,517. Mölnlycke missionsvännen gm H. Z.	10: —
1,518. A. L., Sundsvall	5: —
1,519. »Tackoffer» till Herren	1: 50
1,521. J. N. och S. N., Malmö	14: 60
1,522. N. H., Hörte, »Offerkuvert»	7: 30
1,525. M. J., Norrköping, rab. å H. S. Ö.	18: 31
1,526. Kollekt i Nässjö friförs. 27, 28 nov.	18: —
1,527. J. K., Sönda, sparb.-medel	25: —
1,528. M. S. K., Fridene	25: —
1,529. Rikstens syfören.	70: —
1,530. »Offerkuvert» vid bönestund i Örebro	6: 76
1,531. Kinagruppern i Ulricehamn	31: —
1,532. »Offerkuvert» från Ulricehamn	22: 20
1,533. O. Å., Askeby, »Offerkuvert»	3: 25
1,534. Onämnd, Tranås, gm K. B.	20: —
1,536. L. R., Filipstad, rab. å H. S. Ö.	—: 94
1,537. L. B., Sthlm	20: —
Transport	488: 86

	Kr. Ö.
1,538. M. R., Södertälje	30: —
1,539. Sparb.-medel från en Kinaväo	13: —
1,540. »Tackoffer» från två vännen	1: 37
1,541. Onämnd	1: —
1,542. M. N. M. N., Myresjö, ett löfte till Herren	3: —
1,543. G. R—n, Gauleby	10: —
1,545. E. S., Sthlm	5: —
1,546. L. N., Vinslöf	5: —
1,547. »Julgäfva» från skolbarn i Värna	15: —
1,548. Elfskulens husmodersskola, Jemsbögsby	47: —
1,549. »Blanka pengar och öttöringar i Herrens Jesu välsignade namn», af O. och H. K., Lund	10: 41
1,551. Från sparb.-tänning i Tonhult gm J. H.	63: 48
1,552. Från sparb.-tänning i Långåsa gm M. L.	40: 50
1,553. Sparb.- och kollekt-medel i Fredriksdals mfg	88: 25
1,554. Kollekt i Landsbro ^{29/11}	8: 45
1,555. D:o i Naglarp ^{29/11}	7: —
1,556. Ungd.-fören. i Naglarp	25: —
1,557. »Offerkuvert» och kollektmedel i Sunnerånga gm K. G.	25: 70
1,558. Kollekt i Fläisby gm E. B.	7: —
1,559. Onämnd	5: —
1,560. Kollekt i Zinkgruvan gm K. H.	28: —
1,561. { Syfören. för S. M. K. försäljn i Sthlm ^{7/12} 1,763: 32 Försålda smycken vid försäljningen	130: 37
1,562. E. F., Herrljunga, »söndagsägg»	29: —
1,563. D:o, »ur en bös»	2: —
1,564. K. F. U. K., Luleå	25: —
1,565. »En missionsvän», Luleå	10: —
1,566. Koll. i Nyby skola gm F. Ö., Spöland	5: 62
1,567. D:o från skolbarnen i Nyby gm d:o	1: 83
1,568. A. B. gm d:o	10: —
1,569. Kollekt i Spöland gm d:o	27: —
1,571. »Tackoffer»	50: —
1,573. Huskvarna Kristl. Ungd.-för.	50: —
1,574. —n, Ps. 81: 11	30: —
1,577. Efterskörd till försäljningen	5: —
1,578. Björkö mfg	25: —
1,579. Vänner i Helsingborg, »Offerkuvert»	26: 25
1,580. W. G., Tibro	40: —
1,581. C. W. C., Leksberg	6: —
1,582. Mfg i Baggetorp	10: —
1,583. Kollekt vid ungdomsmöte i Baggetorp ^{21/11}	5: —
1,584. A. K., Björköby, rab. å H. S. Ö.	7: 50
1,585. »Tobakslantar»	8: 22
1,587. »Offerkuvert» från Sollefteå gm E. G.	43: 72
1,588. H. och E. J., Jkpg., till E. Joussons underh.	100: —
1,589. H. W., Jkpg	25: —
1,590. Gummelföreningen, Skärstad	50: —
1,591. Koll. i Skärstad	50: —
1,592. L. P. G., Skärstad, »Offerkuvert»	25: —
1,596. M. T., Gössäter	3: —
1,597. Koll. i Fullösa ^{22/12}	24: 10
1,598. Fullösa Ungdomsfören.	15: —
1,600. S. St., Sthlm, till hjälp för utresorna	100: —
1,601. Hälsyds mfg	25: —
1,603. Vesta-Hjortsberga syfören. till Axel Hahnés underh.	25: —
1,604. Jkpgskretsens Kristl. Ungdomsförb. till H. Linders underh.	1,000: —
1,605. L:a Kinaföreningen i Kronobäck	202: 16
1,606. H. J., Ålgarås, »missionsost»	21: 85
1,607. Redbergslids syfören.	25: —
1,608. Säby syfören.	35: —
Transport	4,970: 96

N:o		Kr. Ö.	N:r		Kr. Ö.
	Transport	4,970: 96		Transport	9,297: —
1,610.	J. J., Källängen	4: —			
1,611.	Simtuna syfören	100: —			
1,612.	T. B:s »Offerkuvert»	6: —			
1,613.	G. och A. B:s »Offerkuvert»	5: 50			
1,614.	Östra Härads Kristl. Ungd.-förb. till missionär och fru Bloms underh.	250: —	1,509.	Skolbarn vid Barkerydsby, »för hednabarnen»	5: 78
1,615.	»Kinesernas Vänner», Jkpg, resebidrag	30: —	1,510.	Sjötörps ungd.-fören. för Ung Teh-sheng	20: —
1,616.	S. L.	50: —	1,513.	J. J., Tranås, för evangelists underh.	200: —
1,617.	N. J., Sventorp	25: —	1,520.	Syfören. N:o 1 för två hibelkvinor i Honanfu	84: 42
1,618.	Syfören i Ryd, Mulseryd	100: —	1,523.	A—n, till H. Linders verksamhet	15: —
1,619.	Missionsmedel från Mora gm M. S.	100: —	1,524.	N, till d:o	5: —
1,620.	»En liten julgåfva från onämnd», Uppsala	15: —	1,535.	O. Å., Askeby, julgåfva, till M. Ringbergs verksamh.	90: —
1,621.	E. Å., Linköping	300: —	1,544.	»Vänner i Malmö», för Chang Liao-wa	50: —
1,622.	J. och K. B., Tranås	100: —	1,550.	E. och J. T., Randsfjord, för evangelist i Westers distr.	100: —
1,623.	»Ett tackoffer från en missionsvän»	25: —	1,570.	K. D., Växjö, för Wei Yang-seung	75: —
1,624.	E. J., Ödeshög	44: 25	1,575.	M. W. och M. H., Mattisudden, »Offerkuvert», till underh. för f. d. nunnan i Tungchowfa	5: —
1,625.	Linderås södra mfg i Kapla	30: —	1,576.	P. E. W., Sthlm, för Chang Hsio-hai	40: —
1,626.	Bärsta syfören	65: —	1,593.	Sniåskolbarn i Berghem, Skärstad, »Offerkuvert», till M. Pettersson för barnhem	4: 06
1,627.	A. O., Gtbg	25: —	1,594.	Medl. i Jkpgs Kristl. Unglingsfören. till H. Linders verksamh. i Pucheng	50: —
1,628.	»Offerkuvert» gm G. G., Motala	5: —	1,595.	Erstorps Ungdomsfören. för Feng Shih-ts'uen	100: —
1,629.	Insaml. i Klöfverdala missionshus gm J. L.	13: —	1,599.	S. St., Sthlm, till O. Carlén för utvidgning af kapellet	50: —
1,630.	»Offerkuvert» gm S. S., Lyckåsgård	15: —	1,602.	Vesta-Hjortsberga syfören, till M. Nylins verksamh.	10: —
1,631.	»Nya pengar och andra pengar»	19: 90	1,634.	Skolbarnen i Lyckås till M. Pettersson för barnhem	6: —
1,632.	»Små glädjeämnen»	7: 94	1,635.	H. och E., »Herrens tionde», till arbetet på Mienchih station	25: —
1,633.	S. W—m gm M. Ph. T., Linköping	5: —	1,659.	N. S., Huskvarna, till H. Tjåders kapellbygge	5: —
1,639.	J. och K. B., Tranås, »för missionsäpplen»	20: —	1,660.	En klass i söndagsskolan, Huskvarna, till d:o	7: —
1,640.	Koll. i Fåre ²⁰ / ₁₂	23: 44	1,661.	N. M. O., Huskvarna, till d:o	15: —
1,641.	Bjurbäcks mfg.	15: —	1,672.	Lindas Kristna Missionskrets' söndagsskola för en gosses underh.	30: 19
1,642.	»Offerkuvert» gm A. G., Kristianstad	2: 33	1,674.	K. G. M., Sthlm, för Yuen Ming-teng och Heo-Ching-yuen	100: —
1,643.	»Två gåfvor på offerdag» gm d:o	40: —	1,687.	Betlehemskyrkans Barnmfg för fyra kinesiska skolgossars underh.	200: —
1,646.	Ljungbergs syfören	50: —			1,292: 45
1,647.	»Offerkuvert» från Umeå gm L. H.	9: 87			
1,648.	Styrestads mfg	100: —			
1,649.	Ekekulls mfg	30: —			
1,650.	Ur söndagsskolbarnens i Krontorp sparbössa	6: 30			
1,651.	I. O. G., sparb.-medel	3: 91			
1,652.	I. H. D.	52: —			
1,653.	Skotlickor i Drömmen, sparb.-medel	15: 52			
1,654.	L—rg., Sundsvall	5: —			
1,655.	L. M. F.	1,500: —			
1,656.	»Julhälsnings från J. och K. B., Tranås	100: —			
1,657.	»Okänd» gm K. B., Tranås	10: —			
1,658.	I. S. och A. C., Styrå	50: —			
1,663.	S. L. gm H. F., Kumla	5: —			
1,664.	A. G. A., Kumla, »Offerkuvert»	10: —			
1,665.	Skeftesfalls arbetsfören.	50: —			
1,666.	Tre »Offerkuvert» gm E. E., Falun	23: 18			
1,667.	C. G. L., Tranås	10: —			
1,668.	E. E., Falun	122: 50			
1,669.	H. B., Tranås, missionsask	14: —	1,572.	Syfören. N:o 2 till Barnens hem	60: —
1,670.	Björkö mfg, sparb.-medel	33: —	1,586.	E. O. H., till Barnens Hem	500: —
1,671.	Resterande auktionsmedel från 1913 gm L. R., Lökom	6: 85	1,609.	J. P., Hedemora, »en liten julgåfva till missionärernas barn»	20: —
1,673.	Bankeryds Kristna Friförsamling	25: —	1,636.	L. S., Sthlm, till Robertslund	20: —
1,675.	Tofteryds mfg, sparb.-medel	100: —	1,637.	F. P., Björklunge, till d:o	5: —
1,676.	E. Ö., Låstringe, sparb.-medel	1: 40	1,638.	»Försvinnande litets», till julmat till Robertslund	5: —
1,677.	J. U., Värnamo, »Offerkuvert»	3: —	1,644.	L. J. W., Sthlm, till Robertslund	100: —
1,678.	Ch. L—st, St-ls, »tackoffer»	50: —	1,645.	L. J. W., Sthlm, till Barnens Hem	100: —
1,679.	Gåfva till Kinamissionen af vänner till A. H., Köping, på 60-årsdagen	20: —	1,662.	M. B., till Barnens Hem	5: —
1,680.	A. H., Köping, saml. ottöringar 1915	23: 46			815: —
1,681.	»Offerkuvert» gm A. H., Köping	15: 71			
1,682.	Missionsaskmedel från Tranås och omnejd Användag jul 1915	323: 98			
1,683.	Husaby mfg, Källängen, sparb.-medel	50: —			
1,684.	M. L., Sthlm	10: —			
1,685.	»Julgåfva» af B. H., Forserum	5: —			
1,686.	A. A., Svantperyd	10: —			
1,688.	Mörteryds mfg, sparb.-medel	40: —			
		9,297: —			
	Transport	9,297: —			

Särskilda ändamål:

Missionshemmen:

Summa under dec. månad kr. 11,404: 45

Med varmt tack till hvarje gäfvare!

”Lofsungen Herren, ty det är godt att lofva vår Gud, ty det är ljufligt! Lofsång höfves oss. Ps. 147: 1.